

O piatră grea

fr. Dan Beard, Seattle, SUA

Convenția Chicago 2,3 ianuarie 2021

„În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.” - Zaharia 12:3

Melchisedec, regele Salemului

Vom începe studiul nostru discutând despre originile Ierusalimului. Conform tradiției evreiești Ierusalimul este menționat în Tora, ca orașul Salem unde Avraam l-a întâlnit pe Melchisedec, regele Salemului, și acolo a primit o binecuvântare de la el.

[Salem este menționat în Geneza 14:18; Ps. 76: 2]

Numele Melchisedec înseamnă Regele dreptății sau Împăratul Meu este drept, neprihănit, Psalmul 76: 1-2 confirmă această legătură așa cum citim:

„Dumnezeu este cunoscut în Iuda, mare este Numele Lui în Israel. "Cortul Lui este în Salem și locuința Lui, în Sion" .

Geneza 22:2,14, ne învață că Avraam l-a adus pe fiul său Isaac într-un loc numit țara Moria, pe un munte unde i-a fost poruncit să-l aducă ca jertfă. Se consideră că acesta este locul în care se află acum Cupola Stâncii, Moscheea Al-Aqsa (În Ierusalim). În versetul 14 ni se spune:

„Avraam a pus locului aceluia numele: „Domnul va purta de grijă”. Sau după altă traducere „Iehova iire” - Dumnezeu se va îngriji. Melchisedec, pe de altă parte a numit acest loc - Salem.

Fără îndoială, pentru mulți este o nedumerire faptul că un loc cunoscut ca Orașul Sfânt este legat de atâta vărsare de sânge.

Combinând însă ambele gânduri, probabil că acest loc ar trebui să fie cunoscut sub numele de „Dumnezeu se va îngriji, va asigura pacea”.

Aici Dumnezeu va asigura pacea între Dumnezeu și om prin jertfa propriului Său Fiu!

SIONUL

Abia la împărțirea Țării Canaan, orașul Ierusalim a ajuns în mâinile Națiunii Israel. Ierusalimul era în partea dată seminției lui Iuda și seminției lui Beniamin, fiind luată de la Iebusiți dar pe care atât Beniamin cât și Iuda nu au reușit să-i izgonească pe deplin. Prin urmare, se sugerează că dealul Sionului făcea parte din Iuda iar Moria era în partea lui Beniamin.

(Iosua 15:63) [Iosua 18: 21-28 (în special vers. 28)]

Dar Iebusiții nu au fost îndepărtați complet din Ierusalim până când David a ajuns Împărat. „Conduc de providența divină, împăratul David a căutat o nouă capitală după ce a fost uns ca împărat peste tot Israelul. Cetatea Ierusalimului fusese timp de secole o fortăreață invincibilă, deținută de Iebusiți. Ei pretindeau că până și orbii și schilozii o puteau apăra împotriva oricărui dușman, atât de avantajos era situată.” (Z.'15-136; R.5679) Ceea ce se lăudau ei era că șchiopul și orbul ar putea apăra cu ușurință cetatea căci era considerată atât de bine întărită.

Dar David a luat cetatea Sion și a numit-o „Cetatea lui David”.

În articolul R1648, citim că în vechime „Sion” a fost numele unui deal important al Ierusalimului, în general considerat ca fiind dealul din sud-vestul orașului și cel mai înalt dintre cele pe care a fost construit acesta. Sionul includea cea mai veche parte a orașului cu cetățuia care a fost locuită mai întâi căci acolo a construit David palatul, și l-a numit „cetatea lui David”. (2 Cron.5:2.)

A mai fost numit „muntele cel sfânt” sau „muntele sanctuarului”. (Ps. 2:6), fiind locul inițial al tabernacolului, ridicat de David pentru primirea chivotului.

Profeți au folosit adesea numele Sion pentru Ierusalim și pentru locuitorii săi, uneori numind-i fii sau fiicele Sionului. De asemenea, acest nume a fost folosit și într-un sens mai larg, ca și Ierusalimul, pentru a simboliza întreaga națiune a Israelului. (Este bine să știm aceste precizări, deoarece uneori pot fi neclarități, confuzii.)

Din moment ce Israelul trupesc este un tip al Israelului spiritual, Biserica Evangheliei, simbolismul se aplică cu o semnificație și mai adâncă pentru Biserica Evangheliei, termen care de-a lungul Veacului Evanghelic, a inclus întregul corp de creștini declarați, toți care sunt pe probă pentru a deveni membri ai Bisericii biruitoare - adevărata Biserică, Sionul viitorului și Sionul adevărat al veacului actual, „Turma Mică” aleasă căreia Tatăl îi dă cu plăcere Împărăția.

Deci, cetatea este amplasată pe două dealuri, dealul Sionului și Muntele Templului. Dar orașul nu a putut rămâne neatins. În anul 70 d. Cr., Tit a distrus Ierusalimul și Templul.

Ierusalimul jefuit

În timp ce orașul și țara sunt pustiite după înfrângerea Ierusalimului din anii 69/70 d. Cr., evreii trebuie să aștepte acum până la întoarcerea promisă a favorii și Stabilirea Împărăției deoarece ea are legătură cu Israelul. Siguranța promisiunilor de venire a binecuvântărilor date lui Israel este clar evidențiată în următoarele versete:

Zah. 8:14-15 „Căci așa vorbește Domnul oștirilor: ‘După cum am căutat să vă fac rău când Mă mâniau părinții voștri’, zice Domnul oștirilor, ‘și nu M-am căit de lucrul acesta tot așa, acum, Mă întorc în aceste zile și hotărâsc să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți!’”

Și din nou în **Ieremia 32:42** –

„Căci așa vorbește Domnul: „După cum am adus peste poporul acesta toate aceste mari nenorociri, tot așa voi aduce peste ei tot binele pe care li-l făgăduiesc.”

Aceste versete ne arată că Cuvântul lui Dumnezeu în făgăduințele Sale sunt sigure și adevărate și, așa cum a promis că Israelul va fi pedepsit, tot așa promite să-i binecuvânteze .. Și EL este credincios acestor făgăduințe.

Rom 11: 28-29 - „În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru, dar în ce privește alegerea, sunt iubiți din pricina părinților lor. Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.”

Vedem făgăduințele care au fost date lui Avraam, Isaac, Iacov și tuturor celor credincioși din trecut. Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.”

Dublu evreiesc

Ca Studenți ai Bibliei, am învățat din Scripturi că Israelul joacă un rol central în Planul Veacurilor, în planul lui Dumnezeu de binecuvântare a întregii omenirii. De exemplu:

Legile și ceremoniile lui Israel au fost tipuri și „umbre ale bunurilor viitoare” care aveau să urmeze în planul lui Dumnezeu.

Evrei 10: 1

Dintre ei urma să fie aleasă o clasă a credinței, o rămășiță cerească, majoritatea acestei mici rămășițe fiind aleasă în timpul secerișului evreiesc. Dar până la aceasta, în Veacul Iudeu, a fost aleasă o clasă specială, credincioasă care vor deveni domnitori, prinți peste tot pământul, pe care îi cunoaștem ca Vrednicii din Vechime. (Evrei cap. 11)

De asemenea, promisiunea făcută lui Avraam era că sămânța lui va fi ca stelele cerului, la rămășița menționată mai sus din Israel aveau să fie adăugate și Neamurile pentru a completa clasa cerească, Turma Mică, mireasa lui Hristos și „biserica întâilor-născuți” în sens mai larg care include și Marea Mulțime. **Fapte 15:14**

În cele din urmă, clasa nisipului de pe țărmul mării va fi sămânța pământească care include nu numai Vrednicii din Vechime ci și națiunea lui Israel și în cele din urmă pe toți cei doritori din omenirea binecuvântată sub Noul Legământ, pentru că și ei trebuie să devină israeliți și să devină parte a acestei semințe.

Toate aceste linii profetice, sau termeni profetici, sigure și pozitive sunt asociate cu Israelul. În primul rând, acestea includ atât dublu lui Israel sau paralelele cât și Timpurile Neamurilor. Punctul final al fiecăreia dintre aceste perioade cronologice marchează începutul favorurilor și binecuvântărilor speciale care vor veni peste poporul lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, binecuvântarea și favoarea deplină nu se vor întoarce la Israel, până când nu va intra plinătatea neamurilor, așa cum este menționat în Romani 11:25, adică până când numărul complet al celor aleși pentru a fi Mireasa Lui dintre neamuri nu-și vor sfârși alergarea.

Apoi orbirea lui Israel va fi înlăturată, ca urmare a timpului de necaz a lui Iacov, care le va lua inimile de piatră și le va da o inimă de

carne. Și pe această inimă de carne va fi scrisă Legea lui Dumnezeu sub acest aranjament al Noului Legământ. **Ier. 30:7**

Ieremia 31:33 – „*Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea*”, zice Domnul: „*Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.*”

Dublu evreiesc Continuare

Să examinăm prima perioadă de timp numită dublu evreiesc, sau dublu lui Israel, în care avem două perioade egale, prima de favoare pentru Israel și a doua de dizgrație, sau perioada în care au fost respinși din favoarea specială a lui Dumnezeu de a lucra direct cu ei.

Perioada de favoare începe odată cu moartea lui Iacov, când fiii lui Iacov și familiile lor au fost numiți pentru prima dată cu numele lor național, adică cele douăsprezece seminții ale lui Israel, așa cum citim în **Geneza 49:28**. (Aceasta are loc la moartea lui Iacob după ce îi binecuvântează pe cei 12 fii). Aceasta este o perioadă de 1845 de ani care s-a încheiat când au fost respinși de Domnul în anul 33 d. Cr.

Apoi urmează a doua perioadă egală de timp - perioada lor de dezgrație, începând din momentul respingerii lor care a durat 1845 de ani de necaz și pedeapsă până în anul 1878 d. Cr. La acest timp ar trebui să așteptăm să vedem o schimbare în relațiile lui Dumnezeu cu Israelul natural. De atunci (1878 încoace) avea să se împlinescă profeția lui Isaia.

Isaia 40: 1-2 „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu!”, zice Dumnezeul vostru. „Vorbiți bine Ierusalimului și strigați-i că robia [greutățile - timpul hotărât] s-a sfârșit, că nelegiuirea lui este ispășită, căci a primit din mâna Domnului de două ori [Kephel sau dublu, îndoit] cât toate păcatele lui.”

Psalmi 102:13 – „Tu Te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el.”

Începând cu acest timp ar trebui să ne așteptăm să vedem împlinirea acelor promisiuni de întoarcere în Țara Israelului și restabilirea poporului lui Dumnezeu în Țara lor. Să analizăm câteva din aceste făgăduințe.

În ziua aceea

Să observăm cuvintele lui Isaia din capitolul 11 versetele de la 1 la 10 care sunt o imagine a timpului prezenței Domnului și a stabilirii Împărăției lui Cristos. Acum vrem să remarcăm în special versetele 11 și 12.

Isaia 11: 11-12 „În același timp (în ziua aceea), Domnul Își va întinde mâna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său risipit... El va înălța un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiuniții lui Israel și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda de la cele patru capete ale pământului.”

Observați cuvintele „în ziua aceea”, care este ziua prezenței Sale și ziua Judecării, în timpul când Împărăția Sa este în curs de stabilire, El va aduna pe poporul evreu în țara lor.

Ieremia 24:6 – „Îți voi privi cu un ochi binevoitor și-i voi aduce înapoi în țara aceasta; îi voi așeza și nu-i voi mai nimici, îi voi sădi și nu-i voi mai smulge.”

Ieremia 16: 14-15 „De aceea, iată, vin zile”, zice Domnul, „când nu se va mai zice: ‘Viu este Domnul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel! Ci se va zice: ‘Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din țara de la miazănoapte și din toate țările unde-i izgonise!’ Căci îi voi aduce înapoi în țara lor, pe care o dădusem părinților lor.”

Aceste versete sunt adesea citate de mulți din Israel ca o recunoaștere a împlinirii acestor profeții.

Petru ne spune în Faptele Apostolilor capitolul 3 că toți sfinții profeți ai lui Dumnezeu au vorbit despre vremurile restabilirii. O mare parte din aceste profeții sunt în legătură cu restabilirea lui Israel. Să ne gândim câți vorbesc despre restabilirea Israelului în țara lor după care niciodată nu vor fi smulși. Tocmai am citit din Isaia și Ieremia, unde sunt și alte

promisiuni pentru Israel, dar despre acest lucru vorbesc și Ezechiel, Ioel, Amos, Osea, Mica, Țefania și Zaharia, precum și alții din Vechiul și Noul Testament.

Ce a început în 1878?

Dar vrem să știm ce a început acolo în 1878, ceva care ar fi o dovadă că aceste profeții se îndeplinesc.

În timp ce înainte de anul 1878 exista un număr foarte mic de evrei în Palestina, aceștia reprezentau doar 2% din populație. Proprietatea asupra pământurilor a fost restricționată din cauza politicii Imperiului Otoman care deținea controlul, ei erau încă sub controlul Neamurilor, din care și Palestina făcea parte.

Dar lucrurile erau pe cale să se schimbe.

Congresul Națiunilor din Berlin, care a avut loc în acel an, a fost o soluționare a unui război între Rusia și Turcia.

Congresul Națiunilor din Berlin

Volumul 2, pag. 218 .. [Ca urmare a Congresului de la Berlin] ...evreului îi sunt permise acum privilegiile în Palestina, care i-au fost refuzate în secolele trecute, și chiar în acel an -- 1878 d. Cr., când „dublul” lor era întreg și când era timpul ca favoarea lui Dumnezeu să se întoarcă la acest popor -- a avut loc „Congresul de la Berlin al Națiunilor”, la care lordul Beaconsfield (un evreu), pe atunci prim-ministru al Angliei, a fost figura centrală și a avut rolul principal.

Atunci Anglia și-a asumat protectoratul general asupra provinciilor asiatice ale Turciei, printre care se afla și Palestina, iar guvernul turc a adus amendamente la legile ei privitoare la străini, ceea ce a ameliorat mult situația evreilor care locuiau atunci în Palestina, precum a și deschis parțial ușa ca și alții să se stabilească acolo, cu privilegiul de a deține proprietăți imobiliare. Înainte de aceasta, evreul nu era decât „un câine”, bun să fie pălmuit, lovit cu piciorul și tratat cu brutalitate de către stăpânitorul său mahomedan, și era lipsit de cele mai elementare privilegii la existență, în țara sacră pentru el, prin amintirile trecutului și prin făgăduințele privitoare la viitor.”

Un alt aspect important al acestui an este că lordul Beaconsfield, cunoscut și sub numele de Benjamin Disraeli, a fost prim-ministru al Angliei, singurul prim-ministru evreu care a fost vreodată, până atunci și de atunci înapoi, și asta a fost în momentul în care Anglia își asuma Protectoratul asupra Palestinei. A se vedea și volumul 3 pagina 261.

Petah Tikvah

În același an (1878) a fost înființată o nouă așezare agricolă. Inițial evreii au dorit să achiziționeze un anumit tip de teren, dar în țară erau încă otomanii, care le-au spus: acum puteți avea acest teren de aici - dându-le o mlaștină, nu-i așa? ... plină de malarie. ... tântari și lucruri de felul acesta. Câți dintre noi ar cumpăra o mlaștină?

Cu toate acestea, ei au luat acel teren și l-au numit „Peta Tikva” sau „Ușa speranței” și acest lucru părea să marcheze această dată (anul 1878) ca o chemare către evrei, că ușa ocaziei de a se întoarce în patria lor în împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu, era acum larg deschisă. Numele Petah Tikva a fost ales de fondatorii săi din profeția lui Osea (2:15)

„Acolo, îi voi da iarăși viile și valea Acor i-o voi preface într-o ușă de nădejde și acolo va cânta ca în vremea tinereții ei și ca în ziua când s-a suit din țara Egiptului.”

Astăzi Petah Tikvah este un oraș mare, cu aproximativ 200.000 de locuitori.

Prima Aliyah

Toate acestea au marcat un punct de cotitură în aspirațiile evreiești. Prima Aliyah (numită și Aliyah Fermierilor) a fost primul val larg răspândit de Evrei sioniști care au emigrat în Palestina în epoca modernă.

Cu acest val au venit mai ales evrei din Europa de Est și a început în 1881–82 și a durat până în 1903. Se estimează în timpul primei Aliyah au emigrat între 25.000–35.000 de evrei în Palestina, care încă mai era sub control otoman.

A doua Aliyah a fost o aliya importantă și cu mare influență care a avut loc între anii 1904 și 1914, timp în care aproximativ 40.000 de evrei au imigrat în Palestina otomană, mai ales din Imperiul Rus, și unii din Yemen. O parte din această emigrație a fost fără îndoială cauzată de persecuțiile din România și Rusia, precum și de Mișcarea Sionistă care ajuta la inspirarea dorințelor de întoarcere a evreilor la Ierusalim. Aceste doruri sunt exprimate de psalmist.

Acest dor a fost exprimat nu numai când erau în robie în Babilon, ci era și dorul lor de peste tot în diaspora. Ps. 137: 1-6

„(1) Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam când ne aduceam aminte de Sion. (2) În sălciile din ținutul acela ne atârânerăm harpele.

(3) Căci, acolo, biruatorii noștri ne cereau cântări și asupritorii noștri ne cereau bucurie zicând: „Cântați-ne câteva din cântările Sionului!” 4 Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?

(5) Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!

(6) Să mi se lipească limba de cerul gurii dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!”

În articolul R 84 citim dintr-un ziar francez că baronul Rothschild, după ce a împrumutat 200.000.000 de franci Turciei, a acceptat ca ipotecă întreaga Palestină...”

Ieremia 32:43-44 *„Se vor cumpăra iarăși ogoare în țara aceasta, despre care ziceți că este o pustie fără oameni și fără dobitoace și că este dată în mâinile haldeenilor. Se vor cumpăra iarăși ogoare pe argint, se vor scrie zapise, se vor pecetlui, se vor pune martori în țara lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimului, în cetățile lui Iuda, în cetățile de la munte, în cetățile de la câmpie și în cetățile de la miazăzi, căci voi aduce înapoi pe prinșii lor de război”, zice Domnul.”*

Dintr-un articol intitulat „Cum au dobândit sioniștii pământ în Palestina”

http://www.palestinefacts.org/pf_early_palestine_zionists_land.php

Ni se spune despre cumpărarea diferitelor terenuri achiziționate în Palestina de către Fondul Național Evreiesc și cu ajutorul Baronului Von Rothschild: Într-o biografie militară a lui Moshe Dayan activitatea sionistă timpurie este descrisă astfel:

„Folosind banii lui Rothschild, acești evrei au cumpărat pământ de la proprietarii turci absenți. Pentru fermierii chiriași arabi, transferul de pământ de la proprietatea turcă la cea evreiască a avut puține consecințe, deoarece evreii i-au recrutat ca muncitori agricoli.”

Acest pământ era deținut de acești proprietari turci absenți și care nu au făcut nimic cu acest pământ. De-a lungul coastei exista doar un mic teren, care era suficient de fertil pentru a desfășura lucrări agricole, dar nu s-a făcut nimic cu pământul până când Israelul l-a cumpărat de la ei.

Când Israelul a devenit stat independent în 1948, Fondul național Evreiesc deținea 12,5 la sută din toată țara Israelului unde acum trăiește 80 la sută din populația Israelului. Odată cu această proprietate a venit responsabilitatea de a transforma pământul într-o zonă frumoasă și fertilă care ar fi o casa potrivită pentru noul stat.

Deci, când auziți că Israelul a furat pământul să știți că este o minciună.

Ei au cumpărat terenul. Dumnezeu le-a dat pământul. Pe măsură ce Israelul a transformat mlaștinile în grădini, mai mulți arabi au venit pentru a găsi locuri de muncă și pentru a profita de beneficii. Creșterea imigrației arabilor a fost adesea mai mare decât a evreilor, dar nu cu intenția de a dezvolta țara, ci mai degrabă de a profita de prosperitatea creată de comunitățile evreiești.

Ce s-a mai întâmplat..

Adresarea către publicul de evrei din 1910, la teatrul Hippodrome

În octombrie 1910 fr. Russell a vorbit unei audiențe evreiești în număr de 4000 de persoane. Acum vrem să subliniem că nu el a căutat acest public în număr de 4000. Ei l-au invitat să le vorbească. Ați auzit vreodată ca o organizație evreiască sau poporul evreu să invite un creștin ca să le vorbească despre țara lor?

Ezechiel 37: 3-5

(3) *El mi-a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Eu am răspuns: „Doamne Dumnezeule, Tu știi lucrul acesta!”*

(4) *El mi-a zis: „Prorocește despre oasele acestea și spune-le: ‘Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! (5) Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: «Iată că voi face să intre în voi un duh și veți învia!»*

Ezechiel 37:9-10

(9) *El mi-a zis: „Prorocește și vorbește duhului! Prorocește, fiul omului, și zi duhului: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Duhule, vino din cele patru vânturi, suflă peste morții aceștia, ca să învieze!»”*

(10) *Am prorocit cum mi se poruncise. și a intrat duhul în ei și au înviat și au stat pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr.”*

Iată un citat din adresarea sa:

„Având în vedere acest lucru, care este lecția pentru momentul acesta?

Lecția este aceasta, dragii mei prieteni: Că noi trebuie să căutăm dreptatea și nu doar țara Palestinei. Aș putea spune că după înțelegerea mea Biblia nu învață că cei opt milioane de evrei din lume vor merge în Palestina, chiar dacă s-a estimat că în cele mai favorabile condiții, țara ar putea primi mai mulți decât dublul acestui număr.

Cred că unii dintre cei mai serioși și mai evlavioși oameni ai voștri vor merge repede în Palestina, și că regenerarea care va avea loc acolo va fi uimitoare pentru lume. Nu credem nicidecum că planul lui Dumnezeu cu privire la Evrei este ca toți să se întoarcă în Palestina, dar a sosit timpul când datoria fiecărui evreu care nu merge personal în Palestina este să-și ofere simpatia, să facă tot ce-i stă în putere ca să-l ajute pe fiecare evreu care dorește să meargă acolo, și să fie în mod special doritor să-i ajute financiar pe evreii care suferă acum în Rusia, să-i ajute să se întoarcă în Palestina și să stabilească mari întreprinderi acolo.”

Vă amintiții că a doua Alia (val de emigrare), a fost în special din Rusia și Yemen?

Dragi prieteni, am ajuns chiar la momentul când acel lucru trebuie să se realizeze, când promisiunile date în Cuvântul lui Dumnezeu pentru neamul vostru sunt pe cale să-și aibă împlinirea cu voi ca popor și să vă înflăcăreze inimile ca niciodată înainte. Așa cum mi-au spus unii: Pastore Russell, numai cei săraci sunt interesați de mișcarea sionistă. Cei bogați din poporul nostru nu par a fi deloc interesați.

Nu știu nimic despre aceasta, dragi prieteni, dar trebuie să vă spun: Dacă înțeleg corect această chestiune, vocea lui Moise se îndreaptă către cei bogați, către conducătorii poporului evreu; însăși temelia caracterului vostru național este așezată pe religia voastră.

Și orice lucru care ar atinge religia voastră, și sentimentele voastre religioase, credința voastră în Dumnezeu și credința voastră în făgăduințele făcute lui Avraam, acestea vă vor stârni ca națiune, așa cum nimic altceva nu v-a stârnit vreodată. Eu cred că am ajuns la timpul, la timpul hotărât, în care Dumnezeu să restabilească Sionul. ...”

În prefața volumului 3, fratele Russell afirmă că restabilirea Israelului nu se realiza atât de repede pe cât se aștepta el.

Până în 1916 în Palestina erau doar vreo 50.000 sau 60.000 de evrei. Până în 1948 au fost 600.000 și astăzi sunt peste 8.000.000. Fr. Russell în fața audienței de la Hippodrome a mai subliniat faptul că Timpurile Neamurilor erau pe sfârșite și sosea timpul întoarcerii Împărăției lui Israel ... El a arătat apoi către providențele lui Dumnezeu în numirea doctorului Herzl [liderul sionist] și prin eforturile sale, atenția întregii lumi a fost îndreptată spre Palestina, spre evrei și spre legământul original.

Observăm aici că activitatea Sioniștilor a îndeplinit acea parte din profeția lui Ieremia despre trimiterea de către Dumnezeu a pescarilor pentru a atrage emigrarea în Țara Sfântă. Și ei au aruncat un năvod mare.

Sfârșitul Timpului Neamurilor 1914

Sfârșitul Timpurilor neamurilor a venit, și a venit timpul ca Ierusalimul / Israelul să nu mai fie călcat în picioare de neamuri. **Luca 21:24** Când a izbucnit războiul, Turcia s-a alăturat puterilor centrale, printre care Germania, Austria-Ungaria, Imperiul Otoman (Turcia), și Bulgaria, împotriva Puterilor Aliate din Marea Britanie, Franța, Italia, SUA și Rusia. Unul dintre fronturile principale de luptă din război a fost în Asia în primul rând între Marea Britanie și otomani.

Primul război mondial a fost începutul dezlegării vânturilor de război care au suflat peste oasele uscate, și care mai târziu au dus la stabilirea lui Israel, o națiune odată împrăștiată și dispărută revenind la viață.

Declarația Balfour

În timpul primului război mondial (în anul 1917) a fost scrisă declarația Balfour. Aceasta este o scrisoare scrisă de ministru britanic de externe Arthur James Balfour către Lord Rothschild șeful Federației Sioniste din Marea Britanie. Cităm o singură propoziție:

„Guvernul Majestății Sale consideră favorabilă înființarea în Palestina a unei case naționale pentru poporul evreu și va depune toate eforturile pentru a facilita realizarea acestui obiectiv, fiind clar înțeles că nu se va face nimic care să poată prejudicia drepturile civile și religioase ale comunităților neevreiești existente în Palestina sau drepturile și statutul politic de care se bucură evreii din orice altă țară (Nu observați cum se trag ei de la orice responsabilitate prin această declarație?)

Cu siguranță, interesele britanicilor au avut mai puțin de-a face cu stabilirea unei patrii pentru poporul Israel și mai mult de-a face cu interesele Imperiului Britanic. Dar interesele lui Iehova constau în împlinirea promisiunii Sale către poporul evreu de dragul părinților lor și pentru binecuvântarea familiilor pământului.

Generalul Allenby

„Unul dintre generalii care conducea armatele britanice era un om pe nume Allenby. În 9 decembrie 1917, când a fost pe cale să

atace orașul, Ierusalimul s-a predat fără luptă. Allenby a intrat în oraș în 11 decembrie.

Puteți citi despre campania din Marea Britanie împotriva otomanilor, titlul articolului „Orientul Mijlociu în timpul primului război mondial” de Profesorul David R Woodward

http://www.bbc.co.uk/history/worldwars/wwone/middle_east_01.shtml

În articol se subliniază că eșecul generalului Sir Archibald Murray de a cuceri Gaza a dus la înlocuirea acestuia cu generalul Sir Edmund Allenby, un soldat de mare vigoare, cu entuziasm și imaginație, care a reușit să creeze o legătură personală cu trupele sale. Guvernul său spera să obțină o victorie adevărată pentru a spori moralul celor de acasă și i-a oferit flexibilitatea de a avansa asupra Ierusalimului.

În octombrie, când vremea a fost mai favorabilă, Allenby a folosit bine infanteria sa și mulți călăreți, care includea mulți soldați din Australia și Noua Zeelandă, pentru a străbate frontul Gaza - Beer-Șeba. Și după o înaintare dificilă peste dealurile Iudeii, el a trecut prin Poarta din Iaffa pe 11 decembrie 1917 ca al 34-lea cuceritor al Ierusalimului și primul cuceritor creștin de la cruciade. Războiul s-a încheiat când britanicii au ocupat teritoriul care urma să devină Irak, Palestina, Transiordania, Siria și Liban...”, aceasta a fost întinderea controlată de ei.

Liga Națiunilor

„Liga Națiunilor a fost o organizație internațională creată după primul război mondial. Pactul de înființare a Ligii a făcut parte din Tratatul de la Versailles. Obiectivele Ligii au fost promovarea cooperării internaționale și realizarea păcii și securității internaționale.

Liga Națiunilor era o asociație de state care se angajase, prin semnarea Pactului, să nu meargă la război înainte de a-și prezenta și discuta conflictele dintre ele sau cele cu statele care nu sunt membre ale Ligii, la arbitraj sau anchetă.

Liga Națiunilor a apărut în mod oficial în 10 ianuarie 1920”.

<http://www.indiana.edu/~league/intro.html>

Domnul avea o altă viziune asupra Chestiunii. Următorii 30 de ani s-au dovedit a fi tumultuoși. După al 2-lea război mondial Liga Națiunilor s-a încheiat cu un eșec total în 1946 și a fost înlocuită de ONU. Nici ONU nu o duce mai bine. Liga Națiunilor s-a deschis oficial pentru afaceri în ianuarie 1920.

Lumea ridică piatra grea (de povară)

Citim în **Țefania 3:8** – „De aceea așteptați numai”, zice Domnul, „până în ziua când Mă voi scula la pradă, căci am hotărât să strâng neamurile, să adun împărățiile, ca să-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mâniei Mele, căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele.”

Au fost multe discuții și dezbateri cu privire la bazele legale pentru dreptul Israelului la teritorii. Ca parte a bazei argumentului juridic în ceea ce privește acest drept, se face referire la Conferința San Remo desfășurată la Villa Devachan din San Remo, Italia, în perioada 18-26 aprilie 1920.

Conferința a fost o adunare a consiliului suprem al Puterilor Aliate care s-a întâlnit cu intenția de a decide viitorul Orientului Mijlociu după prăbușirea Imperiului Otoman..

„Liga Națiunilor [prin această conferință] a împărțit teritoriul [anterior sub conducerea otomană] în entități noi, numite mandate. Mandatele aveau să fie administrate ca trusturi de către britanici și francezi, sub supravegherea Ligii, până la momentul în care locuitorii aveau să fie considerați de către membrii Ligii că sunt pregătiți pentru independență și auto-guvernare...

..o entitate nouă numită Palestina, ...a fost ... plasată sub controlul britanic. Palestina, așa cum a fost definită pentru prima dată în istoria modernă... a inclus pământul de pe ambele maluri ale râului Iordan și a cuprins țările actuale Israel și Iordania.”

[Ian J. Bickerton](#) și [Carla L. Klausner](#), O istorie concisă a conflictului arabo-israelian p. 43-44, ediția a patra, Prentice Hall, 2002

<http://israelipalestinian.procon.org/view.resource.php?resourceID=000635#british>

Zona identificată ca Palestina avea să fie redefinită în curând.

Israel redefinit

În martie 1921, Winston Churchill, pe atunci secretar colonial britanic, a convocat o conferință la nivel înalt la Cairo pentru a examina politica Orientului Mijlociu. Ca urmare a acestor deliberări, Marea Britanie a subdivizat Mandatul Palestinei de-a lungul liniei Iordan-Golful Aqaba.

Partea de est - numită Transiordania avea să aibă o administrație arabă separată care să funcționeze sub supravegherea generală a comisarului pentru Palestina, Abdullah numit ca emir. La o întâlnire ulterioară în Ierusalim cu Churchill, Comisarul Herbert Samuel și Lawrence, Abdullah a fost de acord să renunțe la proiectul său sirian în schimbul emiratului și a unei subvenții majore din partea Marii Britanii.

Un memorandum al guvernului britanic în septembrie 1922 („Cartea albă a lui Churchill”), aprobat de Consiliul Ligii Națiunilor, a exclus în mod specific așezarea evreiască din zona transiordaniană a Mandatului Palestinei. Întregul proces viza satisfacerea angajamentelor făcute în timpul războiului față de arabi și îndeplinirea responsabilităților britanice pe temeiul mandatului.

Din păcate pentru Sioniști și împotriva întregului scop exprimat al Mandatului, în primul rând, prin această acțiune mai mult de trei sferturi din teritoriul mandatului britanic a fost îndepărtat din potențiala Patrie evreiască fără nicio acțiune corespunzătoare în favoarea

Evreilor palestinieni.

http://www.palestinefacts.org/pf_ww1_british_mandate.php

Timpul necazului începe

Războiul a adus și alte consecințe. Acesta a dus la răsturnarea Regilor Europei, costurile financiare ale războiului ducând în cele din urmă la „depresie” și ridicarea comunismului și socialismului care au modificat peisajul politic și au marcat sfârșitul vechii ordine. Vaticanul era îngrijorat de răspândirea comunismului. El făceau tot ce puteau pentru a opri avansarea socialismului către Europa. În acest proces s-au alăturat fascismului. Formele de guvernare autocratice erau mai inclinate spre vederile Vaticanului.

În 1929, Vaticanul a semnat cu guvernul italian Tratatul de la Lateran sub conducerea fascistului Mussolini, liderul Partidului național fascist care era un anticomunist înflăcărat.

Acordurile au inclus un tratat politic care a creat statul Vaticanului și a garantat suveranitate deplină și independentă Sfântului Scaun. Papa s-a angajat să perpetueze neutralitatea în relațiile internaționale și să se abțină de la medierea în controverse, cu excepția cazului în care este solicitat în mod expres de toate părțile. Concordatul a stabilit catolicismul ca religie a Italiei.

Acordul financiar a fost acceptat ca soluționare a tuturor pretențiilor Sfântului Scaun împotriva Italiei care au rezultat din pierderea temporală a puterii în 1870.

(http://en.wikipedia.org/wiki/Lateran_Treaty)

[notă: ... în 1984 Italia și Vaticanul au actualizat mai multe prevederi ale Pactelor din 1929, care includeau sfârșitul romano-catolicismului ca Religia de stat oficială a Italiei.]

<http://www.seeitalia.com/essentials/religion/>

Banii obținuți din acest tratat au devenit însă sursa bogăției Vaticanului astăzi.

În 1933, Vaticanul a semnat un concordat cu Germania, unde Hitler era cancelar, șeful partidului nazist, de asemenea fascist și anti-comunist. Conform cărții „Papa lui Hitler”, o parte din opoziția față de comunism se datora faptului că unii dintre liderii importanți ai acestora erau evrei, de exemplu Karl Marx, un evreu care a scris manifestul comunist.

Efectul asupra evreilor din Europa a fost devastator. În timp ce în această perioadă se dezlănțuia controversa cu privire la rolul Papalității, este evident, că cel puțin au închis ochii la distrugerea sistematică a evreilor din Europa și probabil că au fost complici la crimele comise de fascism.

În 1939, Cartea albă britanică a cerut înființarea unui stat arab în Palestina în decurs de 10 ani și limitarea imigrației evreilor la cel mult 75.000 în următorii cinci ani, după care, nimeni nu mai putea să intre în țară fără consimțământul populației arabe. Aceasta a fost o încălcare a mandatului lor.

Între timp, politica privind imigrația din alte țări s-a înăsprit, punând presiuni suplimentare asupra evreilor, în special în Europa.

Ieremia 16:16 –

„Iată, trimit o mulțime de pescari”, zice Domnul, „și-i vor pescui; și, după aceea, voi trimite o mulțime de vânători și-i vor vâna pe toți munții și pe toate dealurile și în crăpăturile stâncilor.”

Și vă amintiți că naziștii au examinat genealogia și certificatele de naștere și istoria lor pentru a găsi pe cei de descendență evreiască, astfel încât să-i poată executa și să-i trimită în lagărele de concentrare și în cuptoare.

Independența Israelului

De la sfârșitul celui de-al doilea război mondial până în momentul în care Israelul și-a declarat independența în 1948, populația evreiască a crescut la 600.000 iar asta în ciuda holocaustului. Deși acest număr este o zecime față de cei care și-au pierdut viața în Europa nazistă, aceasta însemna că s-au întors de 10 ori mai mult decât în perioada mai favorabilă de dinainte dintre anii 1878 și 1918.

În baza celor mai recente estimări ale Națiunilor Unite din 10 septembrie 2019, populația actuală a Israelului este de 8.545.654.

Oricare ar fi motivațiile guvernelor pământești, ca Studenți ai Bibliei, știm că planul lui Dumnezeu nu va da greș. Cu fiecare conflict și revoltă socială Israelul a câștigat teritoriu cel puțin în mod treptat.

În 1947, planul de partiție al ONU a redus restul din cele 25% din partea Israelului acordată prin mandatul inițial cu încă 44% și acest lucru a exclus Ierusalimul și Iudeea / Samaria. Evreii au acceptat (erau dispuși să accepte aproape orice pentru a avea independența lor) în timp ce toți arabii au refuzat amenințând cu război.

[În declarația de Independență a Israelului este scris: ÎN CONSECINȚĂ NOI, MEMBRII CONSILIULUI POPORULUI, REPREZENTANȚII COMUNITĂȚII EVREIEȘTI DIN ERETZ-ISRAEL ȘI A MIȘCĂRII SIONISTE, SUNTEM ADUNAȚI AICI ÎN ACEASTĂ ZI DE ÎNCETARE A MANDATULUI BRITANIC PESTE ERETZ-ISRAEL ȘI, ÎN VIRTUTEA DREPTULUI NOSTRU NATURAL ȘI ISTORIC ȘI ÎN PUTEREA REZOLUȚIEI ADUNĂRII GENERALE ALE NAȚIUNILOR UNITE, DECLARĂM STABILIREA UNUI STAT EVREU ÎN ERETZ-ISRAEL, PENTRU A FI CUNOSCUT CA STATUL ISRAEL.]

14 mai 1948

În 1948 când Israel și-a declarat independența și abia învăța să funcționeze, a fost atacat de un număr copleșitor de dușmani. Până la sfârșitul războiului Israel și-a lărgit teritoriul aflat sub controlul lor cu 21% mai mult față de terenul împărțit de ONU. Au câștigat nu numai teritoriu dar și Ierusalimul de Vest. Pentru prima dată, după aproape 2000 de ani, o parte din Ierusalim a fost în mâinile Israelului. Ierusalimul de Est împreună cu Iudeea și Samaria (așa-numitul Malul de Vest) au rămas sub controlul Iordaniei.

Timp de 30 de ani Anglia a ocupat Ierusalimul și i-a fost dat un mandat pentru a asigura o patrie evreilor din Palestina. Fiind preocupată de petrol și de prejudicii, Anglia s-a purtat perfid față de evrei, ei (poporul evreu și aspirațiile lor) sub mandat fiind o piatră grea pentru Marea Britanie. Cei dintre voi care știți cum s-au întâmplat aceste lucruri, știți că au fost mulți care s-au opus britanicilor, care astăzi ar putea fi numiți teroriști, dar ei au format grupuri paramilitare care s-au revoltat împotriva mandatului și i-au necăjit în timp ce ocupau pământul acolo, și au devenit un spin în coasta Imperiului Britanic.

Armata britanică a putut doborî imperiul otoman, dar nu s-a putut împotrivi sau a fost fără putere în fața înaintării sau a progresului din ce în ce mai mare al Împărăției care vine și al înființării statului Israel.

Războiul din 1967

Amenințați din nou de vecinii lor arabi, evreii s-au confruntat cu alte războaie mai întâi în 1956 și din nou în 1967. În acesta din urmă evreii au eliberat nu numai porțiunea rămasă Palestinei la vest de Iordan, inclusiv Ierusalimul, ci au luat și Înălțimile Golanului, Gaza, și au ocupat Sinaiul.

Războaiele politice care au urmat au dus la negocierea spre pierdere a unor părți din aceste teritorii, dar cu toate acestea ei sunt în posesia majorității terenului țării făgăduinței.

Piatra grea menționată de Zaharia va deveni reprezentantul pământesc al Împărăției cerești a lui Dumnezeu care a lovit chipul Neamurilor și făgăduința este că ea va continua să crească până când va umple întregul pământ.

Națiunea Israel continuă să crească în importanță cu fiecare pas al planului divin. Căci „*Legea va ieși din Sion și cuvântul Domnului din Ierusalim.*” **Mica 4: 2**

Dușmanii lui Israel

Nu ar trebui să ne surprindă faptul că întreaga lume se întoarce împotriva sămânței lui Avraam, de fapt Satan a încercat să se amestece în aranjamentele lui Dumnezeu încă din Eden.

Obiectivul declarat al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Hamas, Hezbollah și Iran este distrugerea statului Israel. Acesta nu este un secret, în timp ce lumea politică continuă să pretindă că pot negocia o pace.

Efortul actual în desfășurare este de a de-legitima existența legală a statului Israel și a declara un stat independent al Palestinei. Complice în efortul acestor dușmani ai Israelului sunt Uniunea Europeană, Națiunile Unite, Vaticanul și mass-media mondială.

Arhiepiscopul Cyrille Bustras a spus în octombrie 2010 la Sinodul Vaticanului: „Sfintele Scripturi nu pot fi folosite pentru a justifica întoarcerea Evreilor în Israel și strămutarea palestinienilor, pentru a justifica ocuparea de către Israel a pământurilor palestiniene.”

Am putea crede că acest om nu a citit niciodată Biblia.

Arhiepiscopul a pus la îndoială ideea biblică a unui „pământ promis” pus deoparte de un anumit grup de oameni. El a mai spus, „Noi creștinii nu putem vorbi despre țara promisă ca despre un drept exclusiv pentru un popor evreu privilegiat.. Această promisiune a fost anulată de Hristos. Nu mai există un popor ales - toți bărbații și femeile din toate țările au devenit poporul ales.” Teologia înlocuirii.

Israelul este asediat de un dușman hotărât pe care nimic nu-l va opri de a-l împinge în mare.

Promisiunea lui Dumnezeu către Israel

Zaharia 12: 2-3

(2) „*Iată, voi prefăce Ierusalimul într-un potir de amețire pentru toate popoarele de primprejur și chiar pentru Iuda, la împresurarea Ierusalimului.*”

Isaia 51: 22-23

(22) Așa vorbește Domnul tău, Domnul Dumnezeuul tău, care apără pe poporul Lui: „Iată că îți iau din mână potirul amețelii, potirul mâniei Mele, ca să nu mai bei din el, (23) și îl voi pune în mâna asupritorilor tăi...”

Zaharia 12:7-9

(7) Domnul va mântui mai întâi corturile lui Iuda..

(8) În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David, și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor. (9) În ziua aceea, voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului.

Ieremia 30:11 – *„Căci Eu sunt cu tine”, zice Domnul, ‘ca să te izbăvesc; voi nimici pe toate neamurile printre care te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici;..”*

Aceste promisiuni

Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului

Zaharia 12:3 – *„În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.”*